

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »andre adkomstbeviser« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. [5]), i sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra f), i ottende direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾, med senere ændringer] fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og hvis dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 2) Hvis dette ikke er tilfældet, skal udtrykket »andre i handelsforhold benyttede dokumenter« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i sjette direktiv 77/388/EØF [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra d), i ottende direktiv 2006/112/EF, med senere ændringer] så fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og såfremt dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 3) Er det, såfremt et Grantoncard udgør et »andet adkomstbevis« eller et »andet i handelsforhold benyttet dokument« i den ovenfor fastlagte betydning, af betydning for spørgsmålet, om udgivelsen og salget heraf er fritaget for omsætningsafgift, at det ved anvendelsen af dette kort i praksis er illusorisk at opkræve afgift af (en forholdsmæssig del af) den pris, der er betalt for det?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 17. oktober 2012, ATP Pension Service A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-464/12)

(2013/C 9/52)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: ATP Pension Service A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne« skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger:
 - a) afkastet til lønmodtageren (pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer,
 - b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast,
 - c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning,
 - d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning,
 - e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen,
 - f) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen,
 - g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente,
 - h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger,
 - i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret,
 - j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i),

- k) fradragsretten for indbetalinger under litra i) modsvares af beskatningen af udbetalinger, og
- l) de opsparede midler skal som udgangspunkt udbetales efter pensionsalderens indtræden?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?
- 3) Skal en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen, i forhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, betragtes som én enkelt ydelse eller som flere særskilte ydelser, der skal vurderes selvstændigt?
- 4) Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende betalinger eller overførsler omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?
- 5) Hvis det fjerde spørgsmål besvares benægtende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende anbringelse af midler eller kontokurantkonti omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?

(¹) EFT L 145, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. oktober 2012 — Juvelta UAB mod Lietuvos prabavimo rūmai

(Sag C-481/12)

(2013/C 9/53)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juvelta UAB

Sagsøgt: Lietuvos prabavimo rūmai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsregler, i henhold til hvilke der, når der på markedet i en af Den Europæiske Unions medlemsstater skal sælges genstande af guld, som er importeret fra en anden medlemsstat, og som er godkendt til markedsføring i den (eksporterende) medlemsstat, skal ske stempeling af disse genstande foretaget af en uafhængig stemplingskontrol, som er godkendt af en medlemsstat, og som bekræfter, at den myndighed, og hvis oplysninger kan forstås af forbrugere i den importerende medlemsstat, således at genstandens standard for holdighed er specificeret, under omstændigheder, hvor sådanne oplysninger vedrørende standarden for holdighed gives i et særskilt og yderligere mærke eller mærkning, der stemples på den samme genstand af guld?
- 2) Er det for svaret på det første spørgsmål af betydning, at den yderligere mærkning vedrørende standarden for holdighed i genstandene af guld, som gives på disse genstande, og som forstås af forbrugere i den importerende medlemsstat (f.eks. mærkning med de tre arabertal »585«), i denne sag ikke er blevet foretaget af en uafhængig stemplingskontrol i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, men de oplysninger, der er givet i mærkningen, har samme betydning som de oplysninger, der er specificeret i det mærke, som er stempelt på den samme genstand af en uafhængig stemplingskontrol i den eksporterende medlemsstat (f.eks. den eksporterende stats mærkning med arabertallet »3«, som specifikt i henhold til den stats retlige foranstaltninger betegner en standard for holdighed på 585)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Den Slovakiske Republik) den 29. oktober 2012 — Peter Macinský og Eva Macinská mod Getfin s.r.o. og Finanreal s.r.o.

(Sag C-482/12)

(2013/C 9/54)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Macinský og Eva Macinská

Sagsøgte: Getfin s.r.o. og Finanreal s.r.o.